

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਜੇ.ਜੇ.
ਨੰਦ ਕਿਸ਼ੋਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2008 ਦੇ CWP ਨੰ. 46

13 ਅਗਸਤ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਧਾਰਾ . 226, 301 ਅਤੇ 304 (ਏ)- ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ - ਵਿਤਕਰਾ - ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਖੰਡ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ - ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ - ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਖੰਡ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਧਾਰਾ 301 ਅਤੇ 304 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (a) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 152 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੰਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 301 ਅਤੇ 304 (ਏ) ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਤੱਕ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਖੰਡ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 49 ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੈਟ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰੇ ਭਰੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 49 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 152 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੀ' ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਦੇ ਦੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਖੰਡ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਖੰਡ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿੱਚ ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਅਤੇ 304(a) ਵਿੱਚ।

(ਪਰਾ 25)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 152 ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 (ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2) ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ SO

53/PA8/2005/S.8/2007 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. S.0.52/PA8/2005/S.8/2007 (ਅਨੁਸਾਰੀ P-1) ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਰਮਿਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ' ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ 49 ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , — ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਅਤੇ 304(ਏ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੇਦਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਮਿਤ ਖੰਡ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ।

(ਪਰਾ 26)

ਕੇ.ਐੱਲ.ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੰਦੀਪ ਗੋਇਲ, ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ.

ਪੀ ਕੇ ਜੈਨ, ਵਪੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦਿਆਂ ਲਈ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ 46, 53, 54, 55, 59, 67, 68, 69, 70, 85, 88, 124, 125, 126, 127, 128, 135, 37 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। 140, 142, 146, 153, 155, 159, 160, 161, 165, 184, 215, 219, 220, 555, 602, 603, 1130, 1457 ਅਤੇ 2058 ਦੇ.

(2) ਤੱਥ 2008 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 46 ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. S.0.52/PA8/2005/S.8/2007, ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 (ਅਗ੍ਰਿਜ਼ੀ P-1), ਜੋ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ "49" ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. S.0.53/PA8/2005/S.8/2007, ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 (ਅਗ੍ਰਿਜ਼ੀ P-2), ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੀਂ ਐਂਟਰੀ "152" ਪੰਜਾਬ ਵੈਲਿਊ ਐਡਿਡ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 2005 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਵੈਟ ਐਕਟ') ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੰਡ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਉਹ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣਉਚਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 49 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ

ਐਟਰੀ 152 ਸੀ। ਬੀ' ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੇਵੀ ਖੰਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੰਡ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਖੰਡ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਮੁਫਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 302 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਸਦ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 303 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਜਾਂ 303 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਖਾਸਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 4% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੰਡ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਖੰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਵਸਤੂਆਂ ਵਾਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XIII ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫਰਮ ਏ.ਟੀ.ਬੀ. ਮਹਿਤਾਬ ਮਜੀਦ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਨਾਮ ਭਿਲਾਲ ਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਏ. ਹਾਜੀ ਅਬਦੁਲ ਸ਼ਕੂਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ, (3) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਹੌਜ਼ਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਓਟਫਸਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4) ਵੈਸਟਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕਸ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (5), ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵੈਸਸ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੇਪਰ ਮਾਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਵੀਰ ਆਇਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)।

(6) DefendDefendingthaimpugnednotifications ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਖੰਡ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 928
- (2) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1006
- (3) ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1729
- (4) ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 1814
- (5) ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 2038
- (6) ਏਆਈਆਰ 1997 ਐਸਸੀ 950
- (7J (1997) 104 STC 148

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਖੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗਨੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਗਨੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਖੰਡ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਖੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਮਿਲੇਗਾ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਸ ਆਨ ਐਂਟਰੀ ਆਫ ਗੁਡਜ਼ ਇਨਟੂ ਲੋਕਲ ਏਰੀਆ ਐਕਟ, 2000 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(7) ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਖੁਦ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵੈਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ।

(9) ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

“ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਅਤੇ 304।

(304) ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ। -ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਮੁਫਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ।—ਧਾਰਾ 301 ਜਾਂ ਅਨੁਛੇਦ, 303 ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ -

- (a) ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ (ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ) ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ
- (b) ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16

16. ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਵਸਤੂਆਂ

ਅਨੁਸੂਚੀ A ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਮਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(10) ਫਿਰ 5 ਨਵੰਬਰ 2007 ਤੱਕ 1 ਅਨੁਸੂਚੀ3'A', ias2 ਮੌਜੂਦਾ b ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ'

(5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਤੱਕ)

ਸ .ਨ. ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਾਮ

49 ਸ਼ੂਗਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਾਰੀ”

(11) ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 49 ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ'

ਐੱਸ. ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਾਮ

49 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਖੰਡ, ਲੋਵੀ ਸ਼ੂਗਰ ਅਤੇ ਖੰਡਸਰੀ

(12) ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, 4% ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 152 ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ'

ਐੱਸ. ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਾਮ

15 2 ਖੰਡ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੰਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

(13) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਮੁਫਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XIII ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਟਿਆਬਾੜੀ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ, (8) ਅਤੇ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ (ਰਾਜਸਥਾਨ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, (9) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੇ ਆਯਾਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। . ਅਟਿਆਬਾੜੀ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ , ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:

"ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 301, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਪਾਰ ਦੇ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜਾਂ ਗਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ. ਟੈਕਸ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਹਨ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਲਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

301

.....
ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਅਤੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ। 301a ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਟੈਸਟ ਹੋਵੇਗਾ:" ਕਰਦਾ ਹੈ

(8) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 232

(9) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1406

ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅੰਦੋਲਨ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਤੁਰੰਤ ਕੰਮ

ਕਰਦੀ ਹੈ?.....

.....ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਲਾ. 301[ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕ ਚੱਲੇਗਾ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਮੁਫਤ ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੀ ਹਰ ਆਵਾਜਾਈ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 301, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਰਟ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 302 ਜਾਂ ਆਰਟ. ਭਾਗ XIII ਦਾ 304 ”

(14) ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ 3 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਮਦਰਾਸ 1 ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਟਰਨਓਵਰ ਅਤੇ ਅਸੈਸਮੈਂਟ) ਨਿਯਮ, 1939 ਦੇ ਨਿਯਮ 16 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਨਿਰਮਿਤ ਛੱਡਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੰਗੀਨ ਛਿੱਲਾਂ ਜਾਂ ਛਿੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਭਰੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਮਾਨਯੋਗ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਂਚ। ਫਰਮ ਏ.ਟੀ.ਬੀ. ਮਹਿਤਾਬ ਮਜੀਦ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ:

“ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਪਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਾਅ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ, ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਾਪ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਪਾਰ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇਗਾ। 301 ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਲਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 304(a)

ਆਰਟੀਕਲ 304(ਏ) ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਿਤ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਲ ਜੋ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੰਗੀਨ ਛਿਲਕਿਆਂ ਜਾਂ ਛਿੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਉਪ-ਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (2) ਜਾਂ ਆਰ.

ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾ. ਧਾਰਾ 304 (ਏ) ਉਦੋਂ ਹੀ ਖਿੱਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਮਾਲ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਲਾ. 304(a) ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥੋਪਣ ਸਿਰਫ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦ ਜਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ, ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਛੁਪਾਏ ਜਾਂ ਛਿੱਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੱਚੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਛਿੱਲਾਂ ਜਾਂ ਛਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਛਿੱਲ ਜਾਂ ਛਿੱਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਲਾਂ ਜਾਂ ਛਿੱਲਾਂ ਦੀ ਕੱਚੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੰਗੀਨ ਛਿੱਲ ਜਾਂ ਛਿੱਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰੰਗੀਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਖਾਲਾਂ ਜਾਂ ਛਿੱਲਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਛਿੱਲ ਜਾਂ ਛਿੱਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਸਮਾਨਤਾ। 304(a) ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਆਰ. 16(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਛਿਲਕਿਆਂ ਜਾਂ ਛਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 304(a)।

(15) ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਈਲਾਲ ਭਾਈ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੰਬਾਕੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰੇ ਭਰਿਆ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ:

“ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਉਤਪੰਨ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਤੰਬਾਕੂ ਦੇ ਪੱਤੇ, ਤੰਬਾਕੂ ਅਤੇ ਬੀੜੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੰਬਾਕੂ, ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਯਾਤਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਟੈਕਸ ਆਰਟ ਦੇ ਬਚਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 304(a) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 301. ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਸੀ।

(16) ਏ. ਹਾਜ਼ੀ ਅਬਦੁਲ ਸ਼ਕੂਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ।

(17) ਵੈਸਟਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਭਰੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਮਿਤ ਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਰਾਜ। ਪੱਖਪਾਤੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਨਿਰਮਾਣ ਇਕਾਈ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਘੱਟ ਦਰ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(18) ਇੰਡੀਅਨ ਸੀਮੈਂਟ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (10) ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

“ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮੁਕਤ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਤਰਜੀਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ XIII ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।”

(19) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਹੌਜ਼ਰੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। 5%, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਆਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਤਕਰੇ ਭਰੀ ਵਸੂਲੀ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਲੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਹੌਜ਼ਰੀ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(20) ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਵੀਰ ਆਇਲ ਮਿੱਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਵਜੋਂ ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਇਕੋ ਦਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਕਲੀ ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਵਾਲੇ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਧਾਰਾ 304 ਦੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ I ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ (ਏ) ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨਾ।" ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਧ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਫਲੱਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਕੋਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਅਤੇ III ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 246 ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ-ਪਰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਯਾਤ ਮਾਲ। ਧਾਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ

ਵਿੱਚ- ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ- ਧਾਰਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ/ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ, ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਨਾ ਕਰੋ - -ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਮਾਲ"। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਇੱਕੋ ਦਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 301 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਘੱਟਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਯਾਤ ਮਾਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਧਾਰਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਰੁਕਾਵਟਾਂ- ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ "ਟੈਰਿਫ ਕੰਧਾਂ" ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਾਕੀ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ XIII ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ 'ਤੇ ਇਕਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 301 ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਉਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਲੋਕ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, "ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ" ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ; ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਏਕਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਗ XIII ਏਕਤਾ ਦੇ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਉਭਰ ਰਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 304 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 301 ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 304 ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਅਬਜ਼ਟੈਂਟ ਧਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁਫਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਮੁੜ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 301 ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

(21) ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 301 ਅਤੇ 304-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(22) ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੈਸਰਜ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੇਪਰ ਮਾਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ {supra}, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਫਰਮ ATM ਮਹਿਤਾਬ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ {supra} ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਭਿਆਸ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਕਸਰਤ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ।

(23) ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਿੰਦਲ ਸਟੇਨਲੈਸ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (11) ਵਿੱਚ "ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ" ਦੇ ਸੰਕਲਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਗ XIII ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 301, 302 ਅਤੇ 304 ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

“ਆਰਟੀਕਲ 301 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਭਾਗ XIII ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਮੁਫਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 301 ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸਾਰੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਮ ਸੀਮਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇ। ਅਨੁਛੇਦ 301, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਬੋਝ, ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। "ਆਜ਼ਾਦੀ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਨੁਸਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੀਮਾ" ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ "ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 301 ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਅਟਿਯਾਬਾਰੀ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 301, ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਵਪਾਰ ਦਾ ਖੇਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 301 ਪ੍ਰਤੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 301 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 302, 303 ਅਤੇ 304 ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ XIII ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗ ਮੁਫਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਧਾਰਾ 301 ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਸਦ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਧਾਰਾ 301 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 304 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 301 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 301 ਭਾਗ XIII ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ:

- (a) ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ
- (b) ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇਹ ਸੀਮਤ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਧਾਰਾ 302 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਸਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਘਾਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰਾ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 303 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- (c) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 301 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 303 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਵਾਧੂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੂਚੀ II ਜਾਂ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਣਜ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਭੈਣ ਰਾਜਾਂ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ [ਦੇਖੋ ਧਾਰਾ 304 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ)], ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 304 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਭੈਣ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਿਤਕਰੇ ਭਰੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 301 ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ

ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਧਾਰਾ 303(1) ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀ ਹਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣ, ਅਰਥਾਤ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ; ਉਹ ਵਾਜਬ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ।"

(24) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 304 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਨੂੰ "ਟੈਕਸ ਰੁਕਾਵਟਾਂ" ਜਾਂ "ਵਿੱਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਭੋਗ. ਉਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਏਕਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ।

(25) ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖੰਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਅਤੇ 304 (ਏ) ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 ਤੱਕ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਖੰਡ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 49 ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਵੈਟ ਐਕਟ ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਵਸਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਤਕਰੇ ਭਰੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 49 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 152 ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ। ਦੋਵਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਖੰਡ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ ਖੰਡ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 301 ਅਤੇ 304 (304) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। a) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ।

(26) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਨੂੰ 5 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ SO 53/PA 8/2005/S.8/2007, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗੁਰਚਰਨ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਤੇਜਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) 1059 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ
(ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

2007 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਵੈਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 152 ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. S.O.52/PA 8/2005/S.8/2007, ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 2007 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1) ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸ਼ਰਾਹਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ “ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਿਤ” ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ 49 ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1), ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਅਤੇ 304(ਏ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਤਕਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਮਿਤ ਖੰਡ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਖੰਡ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ।

(27) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਮਟੀਨਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ. ਐਲ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.
ਗੁਰਚਰਨ ਰਾਮ, - ਮੁਦਈ/ਅਪੀਲੈਟ
ਬਨਾਮ

ਤੇਜਵੰਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) L.Rs ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ, -
ਬਚਾਅ ਪੱਖ/ਜਵਾਬਦਾਰ

RSANo. 1984 ਦਾ 3312

21 ਜਨਵਰੀ, 2008

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908—ਭਾਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ- ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਝੌਤਾ—ਘਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਆਇਆ—ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ- ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਅਤੇ ਵਿਗੜਿਆ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਘੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ - ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਦੋ ਭਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ - ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਤਿੰਨੋਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।